

sundhedsmæssige betænkeligheder ved, vil vi selvfølgelig søge at få det ønske tilgodeset, og det står efter regeringens opfattelse på ingen måde i modsætning til en sikring af et højt beskyttelsesniveau, men hvis der er en konflikt mellem disse hensyn, skal der ikke herske tvivl om, at sundheds- og forbrugerbeskyttelsen er det altafgørende hensyn for regeringen.

Forhandling

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal starte med at takke ministeren for svaret, og så vil jeg sige, at vi har da også haft vores overvejelser om, hvilken minister sådan en forespørgsel burde rettes til, og jeg kan sagtens forstå erhvervsministerens argumenter for, at det var sundhedsministeren, den skulle være rettet til, men hvis man skulle følge erhvervsministerens logik fuldt ud, burde det jo rettelig også være sundhedsministeren, der forhandlede sagerne i EU. Så hang tingene sammen, og så havde der heller ikke været tvivl om, hvem vi skulle rette forespørgslen til.

Men nu er det altså sådan, at vi har ét ministerium, som er sagsbehandlende på dette område, og et andet ministerium, som forhandler om det, og da det var regeringens forhandlingslinje, vi ønskede at debattere, har vi altså fundet det naturligt at rette forespørgslen til erhvervsministeren, men vi håber at bevare vores forhold intakt alligevel.

Diskussionen om tilsætningsstoffer har joullet i mange år, og der har eksisteret absolut gode grunde til at bruge tilsætningsstoffer i fødevarer: for at sikre holdbarheden, som smagsgivere og som konsistensmidler. Det har man gjort i mange år. Debatten handler altså ikke om et ja eller et nej til tilsætningsstoffer.

På den anden side findes der med de moderne produktionsformer og den samhandelsstruktur, vi har i dag, i stigende omfang dårlige begrundelser for at bruge tilsætningsstoffer i madvarer.

Hvis man nogle steder har en dårlig hygiejne i produktionsprocessen – og det behøver jo sådan set ikke kun at være i Danmark, for i og med at brugen af stofferne nu er harmoniseret, kan det også være i nogle af de andre EU-lande – ligger der altså en fristelse i, at hvis mulighederne for at bruge konserveringsmidler er alt for gode, blæser man på den dårlige hygiejne og siger: Det går nok, at vi sviner lidt med føde-

varerne, for vi kan altid klare problemet med en ordentlig dosis konserveringsmidler. Og det betyder, at hvis man har en meget liberal politik med hensyn til tilsætningsstoffer og tillader store mængder af mange forskellige konserveringsmidler, opfordrer man altså til sjusk og svineri i produktionen af vores madvarer, og det synes vi ikke der er nogen grund til.

Vi ser sådan på det, at hvis man fører en restriktiv linje, når det drejer sig om konserveringsmidler, er man samtidig med til at opmuntre til, at der arbejdes for en god og sund hygiejne rundt omkring i vores produktionsvirksomheder og også i de lande, vi samhandler med, og det synes vi ville være en god ting.

Under debatten har jeg mærket mig, at Dansk Industri har fremført som argument, at der er nogle fødevarer, der skal kunne bruges til vandreture i Lapland, og i den forbindelse vil jeg godt slå fast, at SF intet har imod hverken vandreture eller Lapland, og at vi ønsker Dansk Industri god tur, men at vi ikke synes, der er nogen grund til, at hele befolkningen til daglig skal spise, som om den var på feltfod i arktiske egne.

Forbrugerhensyn bliver ofte fremført som en begrundelse for brug af tilsætningsstoffer, især med hensyn til konserveringsmidlerne, men vi tror ikke, at forbrugerne i Danmark ønsker skærekager og roulader, som kan ligge på en radiator i årevis uden at ændre facon og indhold. Når man alligevel ser den slags varer på supermarkedernes hylder, så er det vores opfattelse, at der her mere er tale om et hensyn til distributionen og til opbevaringen hos producenterne og forhandlerne.

Hvad angår farvestoffer, bliver brugen mere problematisk. Farvestoffer bruges ofte for at gengive fødevarer den oprindelige kulør, som er forsvundet under produktionsprocessen eller under en urimelig lang holdbarhedsperiode. Men måske var forbrugerne bedre tjent med en mere skånsom produktionsmetode eller med en kortere og mere realistisk holdbarhedsperiode. Farvestoffer har også den usympatiske egenskab, at de kan bruges til at vildlede forbrugerne, så forbrugerne tror, at de køber noget helt andet, end tilfældet egentlig er.

Hvis man som eksempel ser på de mineralvand, softdrinks og saftdrikke, som findes på markedet i dag, så er der næsten ingen grænser for, hvad man kan markedsføre under vildledende betegnelser og med brug af en masse kunstige kemikalier.